

Aleg. 169

Sprawozdanie

Wydziału krajowego o krajowej szkole gospodarstwa lasowego za r. 1900/01.

Wysoki Sejmie!

Załatwiając zeszłoroczne sprawozdanie Komisji gospodarstwa krajowego w tym przedmiocie powziął Wysoki Sejm na posiedzeniu w dniu 5. lipca 1901 następujące uchwały:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o szkole gospodarstwa lasowego za rok 1899/1900.

II. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby możliwie najspieszniej przystąpił do ubezpieczenia stromej szkarpy ogrodu szkolnego od ulicy S-go Marka.

III. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby zbadał czy nie zachodzi potrzeba rozszerzenia budynku szkolnego i ażeby ewentualnie w tym kierunku na najbliższej sesji Sejmowi odpowiednie wnioski przedstawił.

Wykonując powyższe uchwały Wysokiego Sejmu odniósł się Wydział krajowy w pierwszym rzędzie do Magistratu miasta Lwowa, w sprawie ostatecznego uregulowania ulicy S-go Marka, przytykającej do kraj szkoły lasowej i celem ubezpieczenia istniejącego tam stromego szkarpu; najprzód bowiem musiałyby być podmurowane i ubezpieczone to zbocze, usuwające się ciągle, zanimby przyszło postawić parkan czy sztachety na samej górze, na krańcu urwiska.

W propozycyi postawionej Magistratowi Wydział krajowy oświadczył się z gotowością odstąpienia miastu kawałka gruntu z ogrodu szkolnego, mianowicie klinu o obszarze 90·5 □ sąż., niezbędnego do uregulowania w tej stronie ulicy S-go Marka, żądał tylko, aby Magistrat jak najspieszniej podmurował szkarp stanowiący własność gminy, w zamian zaś za odstąpioną parcelę, aby postawił własnym kosztem żelazne sztachety wzdłuż ulicy. Jednakże Rada miejska uchwałą z dnia 7. listopada 1901 niezgodziła się na propozycję Wydziału krajowego, uważając ją za niekorzystną dla gminy, gdyż jak obliczono, koszta budowy muru oporowego i sztachet wynosiłyby 12.746 koron, czyli, że za 1 □ sąż. odstąpionej parceli, zdaniem Rady miejskiej przyszłoby zapłacić zbyt wygórowaną cenę, mianowicie 140 K. Kwota ta jest jednakże tylko pozornie tak wysoka, zważywszy, że do kosztorysu wstawiono i koszt podmurowania szkarpy, która będąc własnością gminy i bez odstąpienia parceli powinna być ubezpieczoną z funduszów miejskich.

W każdym razie Wydział krajowy licząc się z odmowną odpowiedzią Magistratu, a uznając nagłą potrzebę postawienia parkanu, będzie musiał wystawić go własnym kosztem. Zdaniem Wydziału krajowego byłoby najodpowiedniej postawić siatkę drucianą, ze względu na to, że siatka taka nie obciążałaby zbyt usuwającego się terenu, a przytem koszt jej byłby niewielki gdyż około 15 K za metr bieżący.

Sprawa rozszerzenia budynku krajowej szkoły lasowej zajmowała już uwagę Wysokiego Sejmu przed czterema laty, wówczas to na wniosek Komisji gospodarstwa krajowego powziął Wys. Sejm uchwałę z dnia 29. stycznia 1898 r. wzywającą Wydział krajowy do przedłożenia w tym przedmiocie odnośnych wniosków na najbliższej sesji sejmowej. Jednakże Wydział krajowy w sprawozdaniu swoim za rok 1898 ani projektu rozszerzenia budynków szkolnych nie przedstawił, ani kredytu na ten cel od Wys. Izby nie zażądał, oświadczając się tem samem przeciw potrzebie natychmiastowego uposażenia szkoły w obszerniejszy budynek, motywując swoje stanowisko tem, że szkoła lasowa od dłuższego szeregu lat mieszcząc się w dotychczasowym budynku nie znachodziła się nigdy w tem położeniu, aby dla niedostatecznego pomieszczenia nie mogła należycie spełniać swego zadania; dzisiaj gdy ani za-

kres jej działania nie został rozszerzony, ani frekwencja uczniów nie podniosła się, Wydział krajowy nie widzi słusznych powodów obarczenia funduszu krajowego nowym, a znacznym wydatkiem, wskazanym nie koniecznością, ale względem na pokazniejsze wyposażenie szkoły". Przez to samo Wydział krajowy niechciał jednakże zaznaczyć, że obszerniejsze i wygodniejsze pomieszczenie szkoły gospodarstwa lasowego byłoby czynnikiem obojętnym dla jej rozwoju, że nawet w przyszłości o lepsze jej wyposażenie nie należałoby się starać, a tylko jedynie, licząc się z zasobnością funduszu krajowego, niechciał Wydział krajowy do niezbędnych potrzeb zaliczyć wydatku, który dla szkoły byłby w każdym razie pożytecznym, ale nie nieodzownie potrzebnym. Gdy jednak Wysoki Sejm zeszlóroczną uchwałą dał do poznania, iż życzy sobie, aby kraj. szkoła gospodarstwa lasowego miała odpowiednie pomieszczenie jakie powinien posiadać wzorowy zakład naukowy, przeto Wydział krajowy, któremu niemniej zależy na rozwoju tej szkoły przystąpił do szczegółowego zbadania projektu celem zrealizowania go w najbliższej przyszłości.

Obecny stan pomieszczenia w krajowej szkole gospodarstwa lasowego przedstawia się następująco. Szkoła posiada: trzy sale wykładowe, dwie sale muzealne, dwie pracownie dla profesorów, bibliotekę, kancelaryę dyrekcji, dwa pokoje dla profesorów i docentów i pracownię fotograficzną.

Powyższe ubikacje nie wystarczają na wygodne pomieszczenie szkoły, jest ich przedewszystkiem za mało, a niektóre z nich ze względu na położenie nie odpowiadają w zupełności swemu przeznaczeniu.

Przedewszystkiem jakkolwiek sale naukowe przy obecnej frekwencji co do rozmiarów swych są wystarczające, to żadna z nich nie posiada niezbędnych warunków na salę rysunkową, z powodu złego oświetlenia, spowodowanego położeniem budynku w ogrodzie. Niemniej zbiory i muzea, pomieszczone obecnie w dwóch salach, nie mogą być należycie utrzymane i odpowiednio wyzyskane. Wreszcie nie ma pracowni naukowej dla profesorów.

Dyrekcya szkoły przedłożyła szczegółowe sprawozdanie w przedmiocie rozszerzenia budynku, które jednak nie mogło być dotąd przedmiotem badania ze strony Wydziału krajowego ani pod względem technicznym, ani pod względem potrzeb szkolnych. Dla tego też Wydział krajowy żadnego wniosku na razie nie stawia.

W przedłożonym preliminarzu kraj. szkoły gospodarstwa lasowego na rok 1902 w porównaniu z ubiegłym rokiem zachodzą tylko mało znaczące różnice. Mianowicie: wstawiono w nadzwyczajnych wydatkach w Rubr. III., poz. 8, kwotę 200 K na zaprowadzenie telefonu i większy wydatek 1 386 K w poz. 12 tej samej rubryki na instalację wodociągów, na podstawie kosztorysu tych robót, wykonanego przez inż. Reklewskiego. Wreszcie w Rubr. IV., poz. 19, wstawiono III. ratę 1.300 K na założenie szkółki drzewek w Winnikach, Brzuchowicach i Zubrzy. W załączonem sprawozdaniu Dyrekcji szkoły nadmieniono bliżej, jakie roboty w pomienionych szkółkach zostały już wykonane, a Wydział krajowy stwierdzić tylko może, że szkółki te niewątpliwie stanowić będą ważny obiekt demonstracyjny dla szkoły W ubiegłym roku udzielił Wydział krajowy prof. adj. Sokołowskiemu zasiłku na odbycie wycieczki naukowej do Hadersdorf, Mariabrunn, Hasenkogel i Mittendorf celem poznania tamtejszych szkółek i ogrodów doświadczalnych, a spostrzeżenia tam poczynione, zużytkowane zostały przez Dyrekcję przy zakładaniu szkółki w Winnikach.

Na podstawie niniejszego sprawozdania raczy Wysoki Sejm uchwalić:

Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o krajowej szkole gospodarstwa lasowego.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicji i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy:

A. Potocki w. r.

Sprawozdawca:

Dr. Tadeusz Pilat, w. r.

Członek Wydziału krajowego.

L. 251.

Lwów, dnia 6. listopada 1901.

Sprawozdanie

Dyrekcji krajowej szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie za rok szkolny 1900/901.

Szkoła rozwija się normalnie w kierunku obranym, a przez Wysoki Sejm i Komisję gospodarstwa krajowego uznany za właściwy. — Szkółki doświadczalne w Winnikach koło Marjówki rozszerzono w ciągu roku wedle planu z góry ułożonego w miarę przyzwołonych środków. W Brzechowicach założono i obsiano drugą szkółkę na piaskach lotnych. Trzecią i ostatnią szkółkę w Zubrzy przygotowuje się w jesieni 1901.

W rewirze szkolnym w Winnikach postępują ćwiczenia z pomiarów i urządzenia gospodarstwa według programu, przedłożonego, a zatwierdzonego przez Wydział krajowy.

I. Grono nauczycielskie.

W gronie nauczycielskiem zaszły w roku szkolnym nieznaczne zmiany.

W marcu docent fizyki eksperymentalnej Dr. Zdzisław Stanecki zrezygnował z posady celem zajęcia się realizacją swego wynalazku z dziedziny elektrotechniki. Posadę opróżnioną zajął Kazimierz Szulc, profesor akademii rolniczej w Dublanach. Z końcem roku szkolnego stan osobowy był następujący:

A) Nauczyciele stali.

1. Dyrektor szkoły, a zarazem profesor Maryan Małaczyński wykładał: urządzenie gospodarstwa lasowego i zajmował się administracją zakładu.
2. Profesor Zygmunt Demianowski: miernictwo, matematyka zastowana, pomiar drzewa, szacowanie wartości lasu i statyka leśna — łowiectwo i administracja lasu.
3. Profesor adjunkt Bronisław Błocki: zoologia, botanika, fizjologia roślin, mineralogia, geologia i geografia.
4. Profesor adjunkt Michał Janeczko: użytkowanie lasu, ochrona lasu, technologia drzewna, rybactwo.
5. Profesor adjunkt Stanisław Sokołowski: hodowla lasu, nauka o glebie, meteorologia, zabudowanie dzikich potoków, wstęp do nauki leśnictwa.
6. Jedna posada profesora fachowego nieobsadzona.

B) Docenci.

1. Franciszek Konarski: Język polski, niemiecki.
2. Kazimierz Bruchnalski: Matematyka.
3. Seweryn Widt: Zarys inżynierii, rysunki i konstrukcje.
4. Dr. Bronisław Radziszewski: Chemia.
5. Kazimierz Szulc: Fizyka.
6. Dr. Stanisław Głabiński: Ekonomia społeczna.
7. Dr. Stefan Pawlik: Zarys gospodarstwa rolnego.
8. Dr. Wiktor Hamerski: Zasadnicze wiadomości z nauki prawa i adm.
9. Dr. Kazimierz Zgórski: Pomoc w nagłych wypadkach.
10. Dr. Stanisław Niemczycki: Laboratorium chemiczne.

II. Nauki wykładane.

Zatwierdzony przez Wysoki Sejm program wykładów i ćwiczeń uległ kilku drobnym zmianom.

Za zgodą Wydziału krajowego zniesiono ćwiczenia z meteorologii na kursie III-cim i użyto tej godziny na wykłady hodowli lasu, ponieważ dwie godziny hodowli nie wystarczały, a ćwiczenia z meteorologii mogą się odbywać w lecie w godzinach pozawykładowych w ten sposób, że każdy uczeń robi zapiski po kolei przez tydzień. Czas przeznaczony na rysunki i ćwiczenia z miernictwa na kursie III-cim i IV-tym zmniejszono o dwie godziny wprowadzając natomiast rysunki techniczne. — Pokazało się bowiem, że uczniowie w ciągu roku paury wychodzą z wprawy w rysunkach technicznych, zaś rysunki z miernictwa bez szkody dla przedmiotu mogły być uszczuplone.

III. Środki naukowe.

Rozszerzenie budynku szkolnego przez dodanie piętra na starych murach jest dla rozwoju dalszego szkoły kwestyą pierwszorzędno znaczenia.

Z obfitych zbiorów naukowych, których znaczna ilość zniszczała z powodu niewłaściwego pomieszczenia, nie mogą uczniowie należycie korzystać — dla niemożności przystępnego ugrupowania w takiej ciasnocie, która teraz w muzeach panuje.

Brak sali rysunkowej, demonstracyjnej optycznej do rzucania na ekran powiększeń mikroskopowych i obrazów innych ułatwiających znakomicie nauki wykładane, dalej brak muzeum technologicznego, hodowli lasu, trzech pracowni dla profesorów stałych tamują rozwój dalszy szkoły. Zresztą budynek, w którym nikt nie mieszka każdej chwili może paść ofiarą ludzi złej woli i zakład ponieść straty — ponieważ, jako leżący daleko od ulicy w ogrodzie, uchodzi uwagi stróżów bezpieczeństwa publicznego, a służba mieszka zdala od zabudowania głównego.

A) Biblioteka.

Z końcem roku szkolnego liczył księgozbiór 3.056 dzieł w 3.454 tomach oraz z mapami atlasami i rękopisami, przybyło tedy 56 dzieł o 61 tomach. Skromny ten przyrost jest konsekwencyą bardzo szczupłej dotacji rocznej, wynoszącej zaledwie 600 koron. Podwyższenie kredytu bibliotecznego do 1.000 koron jest w obec obfitej literatury zawodowej konieczne.

Praca koło katalogu przedmiotowego postępuje.

Otrzymałiśmy w darze jak zawsze wydawnictwa Akademii umiejętności w Krakowie, Ministerstwa rolnictwa, Doświadczalni centralnej leśnej z Mariabrunn.

Do czytelni rezerwowanej jedynie dla profesorów, prenumerowano następujące czasopisma:

1. Allgemeine Forst- & Jagdzeitung.
2. Allgemeine Fischereizeitung.
3. Aus dem Walde.
4. Botanisches Centralblatt z dodatkami.
5. Botanische oesterreichische Zeitschrift.
6. Centralblatt für Walderzeugnisse.
7. Centralblatt für das gesammte Forstwesen.
8. Forstliche Blätter.
9. Forstwissenschaftliches Centralblatt.
10. Forst- und Jagdzeitung.
11. Holzzeitung.
12. Kosmos.
13. Land- und Forstwissenschaftliche Unterrichtszeitung.
14. Łowiec.
15. Ogrodnictwo.
16. Revue des eaux et des forêts.
17. Rolnik.
18. Stein der Weisen.
19. Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen.
20. Vierteljahresschrift für Forstwesen.
21. Waidmannsheil.

22. Wetter.

23. Wszechświat.

24. Zeitschrift für Forst- und Jagdwesen.

Czytelnia otrzymywała bezpłatnie:

25. Sylwana od Towarzystwa leśnego galicyjskiego.

26. Statistische Nachrichten aus dem Gesamtgebiete der Landwirtschaft z Ministerium rolnictwa.

27. Zeitschrift für oesterreichische Volkskunde z Towarzystwa ludoznawczego we Wiedniu.

Z biblioteki korzystali obok profesorów i uczniów, także obcy.

Ogółem wypożyczono 229 dzieł. Nadzór nad biblioteką i czytelnią spoczywa w rękach prof. Sokołowskiego.

B) Zbiory.

Zbiory naukowe, pogrupowane wedle działów, wykładanych w szkole, dozoruja odnośni profesorowi zawodowie. Katalog przedmiotowy zbiorów jest na ukończeniu.

Zbiory uzupełniano okazami bądź zebranymi na wycieczkach, bądź dokupnem z funduszków przyzwolonych.

W roku szkolnym 1900/901 przybyło:

1. Dla botaniki i zoologii: modele mniem cuspidatum pteris serulata, tedrad — nur polarny, dar zarządcy lasów z Romanowa p. A. Madejskiego.

2. Dla fizyki: model noniusza, spadkownica Atwooda, równia pochyła przyrząd do demonstracji praw ruchu wahadłowego, waga hydrostatyczna, przyrząd do prawa Archimedes'a, przyrząd do wykazania pędu do góry, przyrząd do prawa Boyle-Mariotte'a, lewary, rurka barometryczna, naczynia połączone.

3. Dla miernictwa: cyrkiel listerkowy, grafion do wyciągania linii krzywych, taśma stalowa 20 metrowa

4. Dla administracji lasu: druki używane w rewirach Niedomek i Tenczynek.

5. Dla pomiaru drzewa: drapacz do znaczenia drzew.

6. Dla łowiectwa: zielnik roślin i krzewów używanych na żer dla zwierzyny i dla zakładania remiz.

7. Dla hodowli lasu: kolekcya nasion leśnych, szyszek i owoców, rodzajów gleby, w słojach szklanych, zestawiona przez prof. Sokołowskiego.

8. Dla ochrony lasu: 30 pudełek w formie książki z owadami i uszkodzeniami, zestawione przez prof. Janeczke.

Arboretum w ogrodzie szkolnym nie powiększono dla braku miejsca i będącego na dokończeniu uporządkowania całego ogrodu.

C) Ogród i szkółki doświadczalne.

Kredyt przyznany przez Wysoki Sejm zużyto na rozszerzenie założonego już w roku ubiegłym ogrodu w Winnikach i na otwarciu szkółki w Brzuchowicach.

Stan ogrodu i szkółki z końcem roku szkolnego jest następujący:

1. Ogród doświadczalny w Winnikach.

W jesieni 1901 powiększono ogród o 2.000 m² tak, że obecnie uprawiamy już 4.000 m². Ogród przedstawia się jako prostokąt 80 m długi i 50 m szeroki.

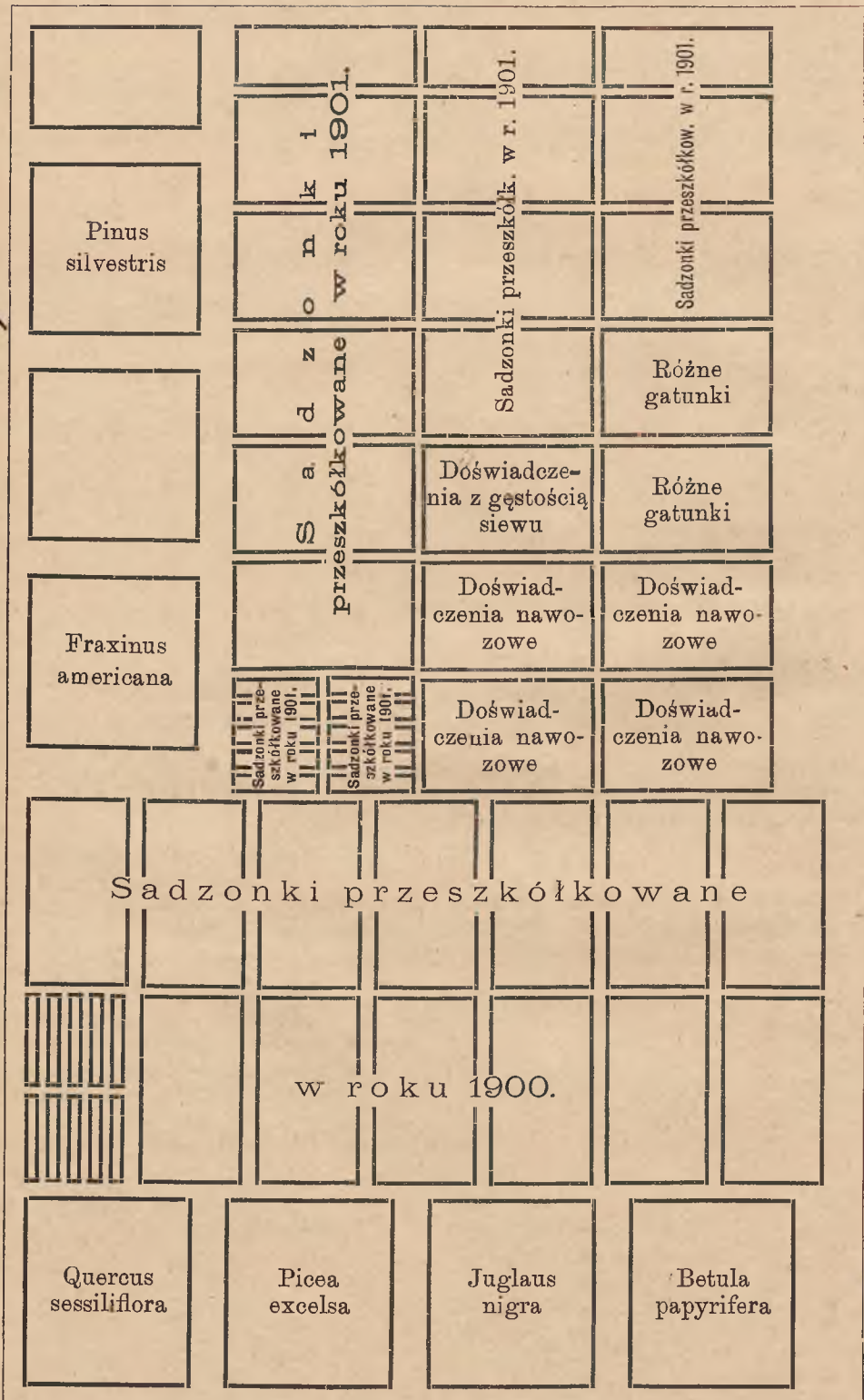
Rozdział grządek i pól doświadczalnych kwadratowych uwidacznia rysunek.

Na wiosnę 1901 wykazano następujące roboty:

a) Zasiewy.

Pinus Strobus	250 gr
Quercus sessiliflora	10 kg
Betula papyrifera	100 gr
„ lenta	100 „
Pinus austriaca	200 „
Alnus glutinosa	500 „
Tsuga canadensis	50 „
Tilia grandifolia	1 kg
„ parvifolia	1 „
Picea obovata	50 gr
Ulmus scabra	1 kg
Fagus silvatica	6 „

Ogród w Winnikach.

b) Przesadzania.

Prawie wszystkie drzewka z zeszłorocznych zasiewów przesadzono na grzędach w odstępach 10/10 cm 15/15 cm lub 20/20 cm stosownie do gatunku.

Ogółem przesadzono:

Pinus vigida	2.600 sztuk
Picea excelsa	5.500 "
Pinus Strobus	300 "
Larix europea	3.000 "
" leptolepis	80 "
Pinus silvestris rigensis	3.000 "
Pinus silvestris	7.000 "
Pinus nigra	14.000 "
Pseudotsuga Douglasii	5.000 "
Pinus Strobus	300 "

Liściaste gatunki pozostałe jeszcze z braku miejsca na grzędach przesadzi się na przyszłą wiosnę.

c) Grupy okazowe.

Półka kwadratowe 100 metrowe służyć mają do wychowania wszystkich gatunków drzew krajowych z różnych dzielnic wegetacyjnych. Z zagranicznych uprawia się na kwadratach te tylko, które mogłyby mieć dla kraju znaczenie praktyczne. Większa przestrzeń dla takich półek byłaby pożądana, ale dla szczułości ogrodu jest to na razie niewykonalne.

Dotychczas mamy grup 6:

Quercus sessiliflora;
Picea excelsa;
Pinus silvestris;
Juglans nigra;
Betula papyrifera i
Fraxinus americana;

d) Doświadczenia.

W r. 1901 założono pierwsze doświadczenia nad najkorzystniejszą gęstością siewu nasion drzew szpilkowych, mianowicie: sosny zwyczajnej i czarnej, świerka i modrzewia. Ponieważ gleba w szkółce jest jeszcze ciężka, nieprzerobiona i bardzo łatwo się zachwaszcza, więc świerk i modrzew wydały rezultaty niepomysłne, zeszyły bowiem tak niejednostajnie, że do doświadczeń służyć nie mogą. Sosny zeszyły prawidłowo i rezultat będzie ogłoszony w „Sylwanie“ po opracowaniu materiału.

2. Szkółka w Brzuchowicach.

Szkółkę tę, obejmującą 500 m kwadr., założono na bardzo lichej piaszczystej glebie umyślnie dla studyów porównawczych nad hodowlą sadzonek na takich siedliskach. Tutaj także mają się przeprowadzić doświadczenia nad wartością rozmaitych nawozów i nad ich działaniem na sadzonki naszych i zagranicznych gatunków drzew, a w dalszym ciągu nad zachowaniem się tych sadzonek w lesie, ponieważ uboga piaszczysta gleba szczególnie dobrze nadaje się do tego rodzaju doświadczeń. Wreszcie dokonane być mają badania nad różnymi sposobami przerobienia gleby.

W roku 1900 wykarczowano i ogrodzono chrustem całą przestrzeń.

Na wiosnę 1901 dokonano następujących zasiewów:

Pinus silvestris	1 kg
Pinus nigra	1 "
Picea excelsa	1 "
Larix europea	1 "
Robinia Pseudoacacia	1 "

Nasiona te wysiano na grzędach po lewej stronie szkółki, przeznaczonych na doświadczenia nawozowe.

Na grzędach ryglowanych wysiano:

Pinus silvestris	200 gr
Pinus nigra	200 "
Picea exeelsa	200 "
Larix europea	200 "

Te same nasiona i w takiej samej ilości wysiano na grzędach niewzruszonych.

Oprócz tego wysiano:

Pinus rigida	200 gr
Pinus Banksiana	200 "

W skutek niezwyklej posuchy w maju zasiewy ucierpiały bardzo tak, że tylko Pinus rigida, Pinus Banksiana i Robinia Pseudoac. przedstawiają się niezgorzej; reszta gatunków wygląda bardzo słabo. Wyłożenie przestrzeni pomiędzy rzędkami mchem nie wiele skutkowało, a podlewanie było z powodu znacznych kosztów niemożliwe.

Ogrodem w Winnikach i szkółką w Brzuchowicach zajmuje się profesor Sokołowski.

IV. Wycieczki naukowe i ćwiczenia praktyczne.

Wycieczki naukowe i ćwiczenia praktyczne odbywają się co środy pod kierunkiem profesorów. Z każdej wycieczki przedkładają uczniowie pisemne sprawozdania, które są przedmiotem publicznej dyskusji i krytyki na repetytoryach.

Winniki stanowią obecnie dla szkoły punkt oparcia przy wszystkich praktycznych pracach zawodowych z hodowli lasu, pomiarów i urządzenia.

W ogrodzie doświadczalnym w Winnikach uprawiali grzędy, sadzili i siali uczniowie własnoręcznie pod kierunkiem profesora hodowli wszystkimi znanymi sposobami większe ilości nasion i sadzonek dla nabycia wprawy w tego rodzaju robotach. Do pracy używali narzędzi różnych, by się mogli przekonać o praktycznej ich wartości. Przyznać należy, że młodzież okazywała w tym kierunku wielkie zamięlowanie.

W czasie od 4. do 15. czerwca odbyto również w Winnikach główne ćwiczenia pomiarowe i z urządzenia lasu. Roboty miernicze skierowano do „Dąbrowy“, urządzono zaś część „Łysówki“, którą w roku poprzednim uczniowie zmierzyli. W Łysówce przepikowano też i oznaczono słupkami linię gospodarczą C, trzymając się ściśle uchwalonego projektu podziału przestrzeunego.

Ogółem odbyto 28 wycieczek, jako to:

Październik 1900

1. Wycieczka prof. adj. Błockiego do Winnik z uczniami I. roku 24. paźdz.
2. Wycieczka uczniów I. roku do lasów w Brzuchowicach i Hołoska 31. października z prof. adj. Błockim.

Listopad 1900.

3. Wycieczka uczniów I. roku do lasów w Zubrzy 7. listopada z prof. adj. Błockim.

Kwiecień 1901.

4. Wycieczka uczniów II. roku do Brzuchowic 18. kwietnia z profesorem adj. Sokołowskim.
5. Wycieczka uczniów II. roku do Winnik 24. kwietnia z prof. adj. Sokołowskim i Janeczką.
6. Wycieczka uczniów III. roku do Winnik 24. kwiet. z prof. Demianowskim.
7. Wycieczka uczniów I. roku do Hołoska i Brzuchowic 24. kwietnia z prof. adj. Błockim.

Maj 1901.

8. Wycieczka uczniów III. roku do Winnik 1. maja z dyr. Małaczyńskim.
9. Wycieczka uczniów I. roku do Zubrzy 1. maja z prof. adj. Błockim.
10. Wycieczka uczniów II. roku do Brzuchowic 8. maja z prof. adj. Janeczką.
11. Wycieczka uczniów III. roku do Winnik 8. z dyr. Małaczyńskim.
12. Wycieczka uczniów II. roku do Winnik 9. maja z prof. adj. Sokołowskim.

13. Wycieczka uczniów I. roku do Lesienic i Winnik 8. maja z prof. adj. Błockim.
14. Wycieczka uczniów 1. roku do Janowa 15. maja z prof. adj. Sokołowskim i Błockim.
15. Wycieczka uczniów III. roku do Janowa 15. maja z prof. adj. Janeczką.
16. Wycieczka uczniów II. roku do Brzuchowic i Hołoska 22. maja z prof. adj. Janeczką.
17. Wycieczka uczniów III. roku do Winnik 22. maja z dyr. Małaczyńskim.
18. Wycieczka uczniów I. roku do Basiówki 22. maja z prof. adj. Błockim.
19. Wycieczka uczniów I. roku do Sietowa i Zubrzy 29. maja z prof. adj. Błockim.
20. Wycieczka uczniów II. roku do Winnik 29. maja z prof. adj. Janeczką i Sokołowskim i prof. Demianowskim.

Czerwiec 1901.

21. Ćwiczenia z urządzenia lasu od 4. do 15. czerwca 1901 z uczniami III. roku, pod kierunkiem dyr. Małaczyńskiego.
22. Ćwiczenia z miernictwa od 4. do 15. czerwca z uczniami II. roku, pod kierunkiem prof. Demianowskiego.
23. Wycieczka uczniów I. roku do lasów w Brzuchowicach i Hołoska 5. czerwca z prof. adj. Błockim.
24. Wycieczka uczniów I. roku do Zubrzy 12. czerwca z prof. adj. Błockim.
25. Wycieczka uczniów I. roku do Winnik i Lesienic 19. czerwca z prof. adj. Błockim.
29. Wycieczka uczniów III. roku do Winnik 26. czerwca z dyr. Małaczyńskim i z prof. adj. Sokołowskim.
27. Wycieczka uczniów I. roku do Janowa 26. czerwca z prof. adj. Błockim.
28. Wycieczka uczniów II. roku do Janowa 26. czerwca z prof. adj. Janeczką.

V. Uczniowie. — Egzaminy.

W roku szkolnym 1900/1 przyjęto na kurs I. uczniów 23, a to:

a) bez egzaminu wstępnego:

Kędzierskiego Eugeniusza, Penczewa Aleksandra, Minczewa Dymitra, Różyńskiego Stefana, Szyrajewa Stanisława.

b) po złożeniu egzaminu wstępnego:

Brodę Stanisława, Chmielewskiego Emiliana, Dunikowskiego Jana, Hetpera Maryana, Kocińskiego Edwarda, Nowickiego Stanisława, Pogórskiego Antoniego, Rutowskiego Mieczysława, Sitkowskiego Bolesława, Stenzla Antoniego, Włodkowskiego Edmunda, Zwolanowskiego Bolesława.

c) jako repetentów:

Bąkowskiego Stanisława, Dutkiewicza Mikołaja, Fiszera Franciszka, Kieczyńskiego Henryka, Pacynę Eugeniusza, Wasilewskiego Ludwika.

Na kurs III. 7 uczniów:

Galińskiego Bronisława, Konopkę Zdzisława, Niewolkiewicza Wiktora, Różyńskiego Franciszka, Tarnawskiego Stanisława, Seję Alfonsa, Włodkowskiego Waleryana.

Na kurs V-ty 7 uczniów:

Bielńskiego Kazimierza, Czernego Mieczysława, Filewicza Jana, Jaszczurowskiego Stanisława, Medweckiego Karola, Stoczyńskiego Władysława, Woroniczkiego Kazimierza.

Razem zapisało się na początku roku szkolnego 37 uczniów, lecz jeden z nich Szyrajew nie zgłosił się wcale.

Z uwagi na stanowisko społeczne rodziców rozdziela się powyższa frekwencja jak następuje:

1. synów oficyalistów prywatnych 17,
2. synów urzędników i służb czy to krajowych, czy państwowych 9.
3. synów rolników 3,
4. synów z innych zawodów 7,

W ciągu roku szkolnego z powodu nieotrzymania promocji ustąpili:

a) na kursie I-ym:

Hetper Maryan, Kopciński Edward, Nowicki Stanisław, Pogórski Antoni, Stenzel Antoni.

b) po kursie II-gim:

Dutkiewicz Mikołaj, Kędzierski Eugeniusz

c) po kursie V-ym:

Filewicz Jan.

Ostatecznie przy końcu roku szkolnego liczone:

na kursie II-im	17
na kursie IV-ym	7
na kursie VI-ym	6

razem 30 uczniów.

Wynik egzaminów kursowych przy końcu półroczu letniego był następujący:

1. na kursie II-im:

przeszło na kurs III-ci 8,
ukończyło i zdało poprawki 6,
ukończyło II-gi kurs łącznie 14.

2. na kursie IV-ym:

przeszło na kurs V-y 6,
otrzymał i zdał poprawkę 1.
ukończyło kurs IV-y razem 7.

3. na kursie VI-ym:

otrzymało przejście 6.

Egzaminy ogólne, które zastępują egzamin dojrzałości, odbywały się w tym roku szkolnym w obu terminach:

W lutym 27. i 28. otrzymali postęp dobry: Adam Zosel i Jan Borzęcki — stopień dostateczny: Stanisław Łopacki i Jan Popiel.

W lipcu dnia 22. i 23. uzyskali: stopień bardzo dobry: Jaszczurowski Stanisław; dobry: Czerny Mieczysław, Medwecki Karol, Stroczyński Władysław; dostateczny: Bielański Kazimierz.

Do egzaminu ogólnego delegował Wydział krajowy W-go Pana Radcę Dra Ignacego Szyszyłowicza. — Jako komisarz rządowy funkcyonował e. k. krajowy inspektor leśny, radca p. Góralczyk Antoni.

VI. Kronika.

Szkołę zwiedzali kilkakrotnie: członek Wydziału krajowego JWny Mieczysław Onyszkiewicz poseł na Sejm krajowy, JWny Zdzisław hr. Tarnowski, Radca dworu JWny Władysław Struszkiewicz, szef sekcynny Franciszek Zimmerauer, Radca Wydziału krajowego Wny Dr. Ignacy Szyszyłowicz.

Szczegółowe zestawienie prac dokonanych przez grono nauczycielskie:

I. Dyrektor Maryan Małaczyński:

1. Nadzór nad gospodarstwem leśnym w dobrach fundacji Marynowskiego „Kłodzienko“ na zlecenie Wydziału krajowego.

2. W Sylwaniu „Z Wystawy paryskiej“.

3. Odczyt na zjeździe przemysłowym w Krakowie „O produkcji drzewnej w Galicji“.

II. Prof. Zygmunt Demianowski:

1. Dalszy ciąg skryptów z miernictwa.

III. Prof. adj. Sokołowski Stanisław:

1. Dalszy ciąg katalogu przedmiotowego biblioteki szkolnej.

2. Nadzór nad arboretum, ogrodem i szkołkami doświadczalnemi.

3. W Sylwaniu „Z lasów podolskich“.

O miejscu pobytu i zajęciu dawniejszych uczniów Dyrekcya nie posiada dat żadnych. — Abituryenci podają adresy swych pśsad dopiero wówczas, gdy nie mogą skądinąd dostać zajęcia.

Lwów, dnia 6. listopada 1901 r.

Dyrekcya krajowej szkoły gospodarstwa lasowego we Łwowie.

Maryan Małaczyński.